

ת"פ (חיפה) 31728-11-23 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 31728-11-23 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט דניאל פיש

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם פלוני

בשם המאשימה:

ב"כ הנאשם: עו"ד שגיא מלח ועו"ד טליה גולדשטיין - סנגוריה ציבורית

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירת סיוע לעבירות נשק (ייצור), לפי סעיף 144(ב) + 31 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בין הנאשם ונתנאל כהן לא היתה היכרות מוקדמת טרם הצטרפותם לקבוצה המכונה "INF" אשר פעלה במחוז צפון החל מיום 7.10.2023, בתקופת מלחמת חרבות ברזל. הקבוצה, המונה כ-300 חברים, עסקה בין היתר בגיוס משתתפים, איסוף תרומות וקיום אימונים. בסמוך ליום 20.10.2023, גיבש נתנאל תכנית לייצור בלתי חוקי של בקבוקי תבערה, תוך קבלת סיוע והדרכה מאת הנאשם. התכנית כללה מילוי מכלי זכוכית בחומר דליק מסוג בנזין והחדרת אריג לתוכם. ביום 20.10.2023 בשעות הצהריים, נפגשו הנאשם ונתנאל בדירתו של האחרון, הממוקמת ברחוב שער יישוב 5 בקריית חיים. במהלך המפגש, ובהדרכת הנאשם, ייצר נתנאל ללא היתר כדין מספר בקבוקי תבערה בהתאם לשיטה המתוארת לעיל. בסך הכל ייצר נתנאל, בחלקו בסיוע הנאשם ובחלקו באופן עצמאי, 62 בקבוקי תבערה ללא היתר כדין. נתנאל החזיק בהם ללא היתר כדין מיום 20.10.2023 ועד למועד מעצרו ביום 25.10.2023.

במעשיו המתוארים לעיל, סייע הנאשם לנתנאל בייצור בלתי חוקי של מספר בקבוקי תבערה, המוגדרים כנשק, וזאת ללא היתר על פי דין.

תסקיר שירות המבחן:

3. צוין כי הנאשם בן 25, נעדר עבר פלילי, רווק יליד אוקראינה שעלה לארץ בשנת 2015. הנאשם

השלים 12 שנות לימוד ומחזיק בתעודת בגרות חלקית. עוד צוין כי הנאשם אובחן כסובל מהפרעות נפשיות ונמצא במעקב פסיכיאטרי ומטופל תרופתית. עוד תוארו נסיבותיו המשפחתיות ונסיבותיו האישיות שמחמת צנעת הפרט לא יפורטו. צוין כי בשנים האחרונות הנאשם שמר על רצף תעסוקתי ותואר כאדם אחראי יסודי ומקצועי בעבודתו כרתך.

4. בבואם לבחון את נסיבות מעשיו של הנאשם בגדרי האירוע הפלילי המיוחס לו מצא שירות המבחן כי מדובר בנאשם הנושא בעיות נפשיות מורכבות אשר השפיעו באופן מהותי על שיקול דעתו ויכולת הבחינה שלו בעת ביצוע המעשים. בהתחשב בממצאים המקצועיים, בלקיחת האחריות והסיכון הנמוך להישנות עבירות הוצעה תכנית שיקום כוללת אשר תאזן בין הצורך בענישה לבין הצורך בטיפול שיקומי. ההמלצה העיקרית הינה הטלת צו מבחן הכולל טיפול פסיכיאטרי מתמשך, מאסר מותנה, קנס והתחייבות כספית וכן צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 250 שעות, זאת במטרה לאפשר לנאשם הזדמנות לשיקום תוך הגנה על האינטרס הציבורי ותוך מתן מענה טיפולי הוליסטי למכלול צרכיו הנפשיים והחברתיים.

טענות ב"כ המאשימה לעונש:

5. ב"כ המאשימה טען כי הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן ביום 23.7.24 והורשע בסיוע של עבירות נשק לפי סעיף 144(ב2) וסעיף 31 לחוק העונשין. הוגש נגדו כתב אישום נוסף שנדון בפני מותב אחר וטרם ניתנה בו הכרעת דין. מדובר בעבירה ברף הגבוה של עבירות נשק, שהעונש המקסימלי בצדה הוא 15 שנות מאסר, ומחצית העונש ביחס למסייע.

6. נטען כי על פי עובדות כתב האישום, הנאשם היה חלק מקבוצה שכללה מאות אנשים שיכלה להיות חיונית לאחר אירועי 7 באוקטובר ופתיחת מלחמת חרבות ברזל. אולם, הנאשם יחד עם נאשם נוסף בשם נתנאל כהן תכננו לייצר בקבוקי תבערה. ביום 20.10.23 נערכה פגישה בין השניים בביתו של השותף, ובהדרכת הנאשם יצר נתנאל מספר בקבוקי תבערה. בסך הכל יצר נתנאל עשרות בקבוקי תבערה ובמועד המעצר נתפסו בחזקתו 62 בקבוקים.

7. עוד נטען כי הנאשם נעדר עבר פלילי. הוא היה במעצר מאחורי סורג ובריה בין התאריכים 27.10.23 ועד 31.12.23, ולאחר מכן במעצר בית עם איזוק אלקטרוני בבית הוריו בחיפה. בהדרגה הוקלו תנאי מעצר הבית שלו עד להסרת האיזוק ב-18.8.24.

8. ב"כ המאשימה סבר כי המלצת שירות המבחן להשית צו מבחן, של"צ בהיקף של 250 שעות, עונשי מאסר על תנאי וקנס והתחייבות, סוטה במידה ניכרת מהעונש הראוי. זאת נוכח אופי העבירות והעובדה שהנאשם לא נקט בהליכי טיפול או שיקום במהלך תקופת הפיקוח.

9. המאשימה מדגישה כי המחוקק קבע עונשי מינימום במסגרת תיקון 140 לחוק העונשין, כאשר ביחס

לעבירה לפי סעיף 144(ב2) עונש המינימום עומד על 45 חודשי מאסר. לפי הנחיית פרקליט המדינה 9.16, מתחם העונש המוצע לעבירת ייצור בקבוקי תבערה נע בין 36-54 חודשי מאסר, ובהתאמה לכך ביחס למסייע המתחם נע בין 18-27 חודשי מאסר.

10. ב"כ המאשימה הדגיש את חומרת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים, את הסכנה לביטחון הציבור ושלומו, ואת העובדה שמדובר בהיקף לא מבוטל של בקבוקי תבערה. צוין כי האירוע כלל תכנון ולא היה ספונטני, והנזק הפוטנציאלי שיכול היה להיגרם הוא חמור ביותר.

11. ב"כ המאשימה הציג פסיקה רלוונטית המדגישה את חומרת העבירות ואת מדיניות הענישה המחמירה בעבירות מסוג זה, גם במקרים של נאשמים צעירים וללא עבר פלילי וזאת כדלקמן:

- ע"פ 3511/17 **מדינת ישראל נ' עומר אבו ריא** (17.09.2017), שם בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש שהוטל על הנאשמים. הנאשמים הורשעו בעבירות של ייצור נשק, נשיאה והובלת נשק, ניסיון הצתה והיזק בזדון, על יסוד הודאתם בכתב אישום מתוקן. בית המשפט העליון קבע כי עונש 6 חודשי עבודות שירות שהושת על הנאשמים אינו משקף כראוי את חומרת המעשים, שכללו ביצוע עבירות חמורות ביותר, ובפרט עבירת ההצתה שנושאת עונש של 15 שנות מאסר. בית המשפט העליון קבע כי יוטל על כל אחד מהמשיבים עונש של 12 חודשי מאסר בפועל.

- ת"פ 56374-05-19 **מדינת ישראל נ' סולטאן אבו דיאב** (15.05.2019), שם הורשע הנאשם, צעיר, בהתאם להודאתו בעבירה של ייצור ייבוא וסחר בנשק וזאת לאחר שהנאשם הכין בקבוקי תבערה בביתו ורק לאחר שאחיו הבחין בו וביקש ממנו להוציא אותם מהבית. הנאשם לקח את הבקבוקים, יצא מהבית וזרק אותם לפח אשפה המצוי סמוך לביתו. נקבע מתחם עונש ההולם שנע בין מספר חודשי מאסר בפועל, לבין 24 חודשי מאסר והושתו עליו 5 חודשי מאסר בפועל.

- ע"פ 5974/13 **מחמד מוחמד עודה נ' מדינת ישראל** (16.01.2014), שם הורשע הנאשם בעבירת סיוע לייצור נשק בגין אספקת בנזין לקטין אשר שימש להכנת בקבוקי תבערה, ונגזרו עליו 15 חודשי מאסר בפועל לצד הפעלה במצטבר של מאסר על תנאי בן 12 חודשים מהרשעה קודמת. בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש.

טענות ההגנה לעונש:

12. ב"כ הנאשם טוענת כי הפרשנות במקרה זה צריכה להיות לטובת הנאשם, שכן העובדות מלמדות שהנאשם חשש לחייו ולביטחון משפחתו ונקט בפעולות של סיוע ליצירת הבקת"בים מתוך חשש זה, ולא מתוך כוונה לפגוע. היא מדגישה כי הנאשם לא ייצר את הבקת"בים בפועל אלא רק סייע בצורה ספונטנית ולא מכוונת, ולכן הפרשנות צריכה להיות לטובתו ואין מדובר בקשירת קשר.

13. לטענת ב"כ הנאשם, רף העבירה במקרה זה הוא נמוך, שכן מדובר בנשק ברמה נמוכה יותר של עבירות נשק. כמו כן, היא טוענת כי חלקו של הנאשם היה שולי ולא נגרם נזק כתוצאה ממעשיו.

14. ב"כ הנאשם מפנה לסעיף 40ט לחוק העונשין, המורה לשקול לא רק את המעשה עצמו אלא גם את הנסיבות הקיצוניות שהובילו אליו ואת יכולת הנאשם להבין את פסול מעשיו. בהקשר זה, היא מציינת את אבחון של הנאשם כחולה סכיזופרניה עם הפרעה קוגניטיבית מגיל 15.

15. ב"כ הנאשם טוענת כי הנאשם מתפקד כיום בצורה ראויה להערכה, הוא עובד ומקבל קצבת נכות. כמו כן, היא מציינת את העובדה שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה ונמצא תחת צו פיקוח מזה מספר חודשים, מבלי להפר אף הפרה קלה של התנאים. לטענתה, התסקיר ופסיקת בית המשפט העליון מצביעים על עבודה כאחד הקריטריונים החזקים לשיקום, ולכן ממליצה על עונש של שירות לציבור כדי שלא יצטרך להפסיק את עבודתו.

16. ב"כ הנאשם טוענת כי בהתאם לפסיקה בעבירות נשק, אף בעבירות חמורות יותר, המתחם הוא ממספר חודשים בודדים של עבודות שירות.

17. ב"כ הנאשם הפנתה לפסיקה שלהלן:

- ת"פ 39990-12-18 **מדינת ישראל נ' טאהא זידאן** (01.06.2020), שם הנאשמים הורשעו בהתאם להודאתם בעבירות של סיוע לעבירות בנשק, מעשה פזיזות ורשלנות וסיוע למעשה פזיזות ורשלנות וכן עבירת איומים. וזאת על רקע בחירות בכפר מנדא, הנאשם 1, אחיו מוסטפא ושני קרובי משפחה נוספים תכננו והוציאו לפועל פגיעה כנגד גזבר המועצה, במהלכו השליכו מטען נפץ מאולתר לעבר ביתו. המטען התפוצץ בשער הכניסה, והנאשמים נמלטו מהמקום ברכב שהמתין במקום. נקבע מתחם הולם ביחס לנאשם 1 עומד על בין 6 חודשי מאסר לבין 18 חודשי מאסר. וביחס לנאשמים האחרים, בין 3-9 חודשי מאסר. ובית המשפט גזר על נאשם 1-9 חודשי עבודות שירות ונאשמים 2-3 4.5 חודשי עבודות שירות לצד ענישה נלווית.

- ת"פ 49995-09-17 **מדינת ישראל נ' סאמי עלי** (04.11.2018), שם הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של ייצור נשק, החזקת נשק והחזקת סכין שלא

כדין בגין ייצור מטען חבלה מאולתר, הסתיר את המטען שהכין ברכבו בעת נסיעתו. בית המשפט קבע מתחם ענישה של 6-18 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.

18. לאור האמור ובעקבות הערות של בית המשפט, ב"כ הנאשם טענה כי המתחם המתאים במקרה מתחיל מעבודות שירות ולאור התסקיר החיובי והמלצת בית המשפט ביקשה הסנגורית לחרוג ממתחם הענישה.

19. ב"כ הנאשם מבקשת להטיל על שעות של"צ וצו מבחן כהמלצת שירות המבחן כאמור, בהתחשב בנסיבותיו האישיות, בהתנהגותו, בעבודתו ובטיפול בשירות המבחן. היא מדגישה כי גזירת דין מאסר ממשי או אפילו עבודות שירות יפגעו בנאשם באופן משמעותי, לאור מצבו הנפשי והקוגניטיבי המורכב וכן בשל הפגיעה במשפחתו שבה הוא עמוד התווך.

דברי הנאשם

20. הנאשם התחרט ולקח אחריות פעם נוספת על מעשיו וביקש התחשבות מבית המשפט.

דין והכרעה:

21. במקרה זה מעשיו של הנאשם פגעו הערכים החברתיים המוגנים של בטחון הפרט והציבור והשמירה על הסדר הציבורי. בנסיבות ביצוע העבירות, ובהינתן העובדה שהנאשם לא היה דומיננטי בביצוע העבירות, מידת הפגיעה בערכים האמורים הייתה נמוכה יחסית.

22. לאור האמור, אני קובע כי מתחם הענישה ההולם לעבירת הסיוע בה הורשע הנאשם נע בין 9 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות ועד 24 חודשי מאסר בפועל.

23. לאחר בחינה של טענות ההגנה, אין בידי לקבל את עמדת הסניגוריה בדבר חריגה ממתחם הענישה ההולם. הטלת עונש של"צ בנסיבות המקרה דן תהווה סטייה בלתי מידתית מעקרונות הענישה המקובלים, ואינה עולה בקנה אחד עם חומרת העבירה ונסיבות ביצועה. יתרה מזאת, ענישה מקלה שכזו אינה משקפת כראוי את הערכים המוגנים שנפגעו ואת האינטרס הציבורי בהרתעה אפקטיבית.

24. באשר לגזירת עונשו של הנאשם בתוך המתחם, נתתי משקל לעובדה כי מדובר בנאשם צעיר, שזוהי הסתבכותו הראשונה עם החוק, ושעד למקרה ניהל אורח חיים נורמטיבי. עוד נתתי משקל להודאתו בכתב האישום המתוקן, לקיחת האחריות מצדו והחיסכון בזמן השיפוטי. בהתאם לאמור וכן בהתאם לתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם מצאתי שיש למקם את עונשו של ברף התחתון של מתחם העונש ההולם שקבעתי.

25. אשר על כן, הנני מטיל על הנאשם עונשים כדלקמן:

- 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה.

- 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים כאשר התנאי יופעל במידה ויעבור עבירות נשק מסוג פשע.

- קנס של 5,000 ₪, שישולם ב-5 תשלומים שווים החל מחודש 1.2.2025 ובכל 1 לחודש שאחריו עד לתשלום המלא בפועל. אי תשלום אחד מהתשלומים בזמן יביא לפירעון של הסכום הכולל באופן מידוי.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ז כסלו תשפ"ה, 18 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.